

19. MERYEM SÛRESİ

Mekke devrinin ortalarında, Müslümanların Habeşistan'a hicretinden önce indirilmiştir. İsa Peygamber ile annesi Meryem'in —Onlara selâm olsun— kıssaları ayrıntılı olarak anlatıldığı için bu adı almıştır. 98 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imın adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Keş, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd. Dinle, ey insanoğlu! Keş, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd gibi, senin pek iyi tanıdığın ve sürekli kullandığın harflerden oluşan, fakat hem lafzı, hem de manasıyla vicdanları sarsıp derinden etkileyen bu eşsiz mesaja kulak ver:

2. Bu okuyacağın / dinleyeceğin sözler,

Rabb'inin, sevgili kulu Zekeriya'ya bahşettiği nîmet ve rahmetini yâd ederek anması, onu tertemiz gönüllere bir kez daha hatırlatmasıdır:

3. Hani o, tâ yüreğinin derinliklerinden gelen bir feryatla, Rabb'ine el açıp gizlice seslenerek:

4. “Ey Rabb'im!” diye yalvarmıştı, “Doğrusu, ihtiyarlıktan kemiklerim iyice gevşedi, saçlarıma aklar düştü. Sana duamda, Ya Rab! asla bedbaht olm adım! Ne zaman Sana el açıp yalvardıysam, hep dualarıma icabet ettin, bugüne kadar elimi hiç boş çevirmedi.”

5. “Benden sonra yerime geçecek yakınlarımın, bu dâvâyı omuzlayıp mücâd elemi bıraktığım yerden sürdürecekler i konusunda ciddî endişelerim var; üstelik eşim de kısır olduğu için hiç çocuğum olmadı. İsrail Oğulları'nın perişan hâli de ortada. Bu ümmetin, kendilerine yeni bir ruh kazandıracak, taze kan verecek tertemiz bir nesle ihtiyacı var. Sana

yalvarıyorum yâ Rab; sonsuz lütuf ve rahm etinle **bana katından**, tevhid sancağını omuzlayacak hayırlı bir nesil, gözümü arkada bırakmayacak güvenilir bir yardımcı, **bir dost ihsân eyle.**”

6. “Ki, hem bana mirasçı olsun, hem de Yakup soyuna. Onu, Ey Rabb'im! hoşnutluğunu kazanmış dürüst ve erdemli bir k u l eyle!” Bunun üzerine Allah, gönderdiği melekler aracılığıyla ona seslendi:

7. “Ey Zekeriya, sana müjdeler olsun! ‘Dürüstlük ve erdemliliğiyle hep canlı kalacak, sürekli gönüllerde yaşayacak’ anlamına gelen Yahya adında bir çocuğu nun olacağını müjdeliyoruz sana; öyle ki, bugüne kadar hiç kimseye böyle bir ad vermemiştik.”

8. Zekeriya hayretler içinde, “Ey Rabb'im!” dedi, “Karım kısır olduğu hâlde, üstelik ben de ihtiyarlığın son sınırına ulaşmışken, nasıl çocuğum olabilir?”

9. Bunun üzerine melek, “Orası öyle,” dedi,

“fakat Rabb’in buyurdu ki: “Bu iş benim için çok kolay; nitekim, sen bir zamanlar hiçbir şey değilken seni de Ben yaratmıştım.”

10. Zekeriya, “Ey Rabb’im, b ana çocuğumun olacağına dâir bir alâmet göster ki, halkım da buna inansın!” dedi. Allah, “Senin alâmetin,” dedi, “sağlığın yeri nde olmasına rağmen, tam üç gün üç gece boyunca dilinin tutulup insanlarla —işâretleşme dışında— konuşmaman olacaktır.”

11. Böylece Zekeriya, mescitten ayrılıp halkın karşısına çıktı. Dili dönmüyor, bir tek kelime bile konuşamıyordu. Fakat bu, Rabb’inin ayetlerini gündeme getirmeye, insanları iyiliğe çağırmaya engel değildi: Onlara, “Rabb’inizin yüceliğini gece gündüz tesbih edin!” diye eliyle işâret etti.

12. Nihayet Yahya doğdu, erge nlik çağına geldi. Ona, “Ey Yahya; ilâhî hikmetlerle dolu şu Kitaba sımsıkı sarıl!” diye emrettik. Ve ona,

daha çocuk yaştayken hüküm ve hikmet verdik. Dosdoğru ve yerli yerinde karar verebilme imkanı **bahşettik.**

13. Ayrıca, katımızdan armağan olarak kalp yumuşaklığı ve tertemiz bir ahlâk ihsan ettik ona; çünkü o, Rabb'ine karşı gerçekten de çok saygılıydı.

14. Ve annesine. babasına son derece iyi davranan hayırlı bir evlat idi; kaba ve dik başlı biri değildi.

15. Selâm olsun ona, doğduğu gün; selâm olsun ona, öldüğü gün ve selâm olsun ona, diriltilip kabrinden çıkarılacağı gün!

16. Ey Hak yolunun yolcusu! Bu Kitapta, iffet ve ahlâk örneği Meryem'i de gündeme getir; hani o, kendisini Allah'a adanmış ve ilim, ibâdet ve tefekkürle meşgul olmak üzere, ailesinden ayrılarak mâbedin doğu tarafında kendisine tahsis edilen bir yere çekilmişti.

17. Rahatsız edilmeden kendisini bütünüyle duâ ve tefekküre vermek için, âdet olduğu üzere **insanlarla kendi arasına bir perde çekmişti. Derken ona emrimizdeki Ruhu, yani vahiy meleği Cebrail'i gönderdik ve bu melek ona, eli yüzü düzgün normal bir insan şeklinde göründü.**

18. Odasında bir erkek olduğunu zanneden Meryem, dehşet içinde, **“Rahmâna sığınırım senden!” dedi, “Eğer Allah’tan birazcık korkun varsa, hemen çık git buradan!”**

19. Cebrail, **“Korkma!” dedi, “Ben bir insan değil, yalnızca Rabb’imin bir elçisiyim ve sana, Âdem’in yaratılışına benzer biçimde, babasız olarak dünyaya gelecek tertemiz bir erkek çocuk armağan etmeye geldim.”**

20. Meryem şaşkınlıkla, **“Bana hiç erkek eli değmemişken, iffetsiz bir kadın da olmadığımı göre, nasıl çocuğum olabilir!” dedi.**

21. Cebrail, “Evet, öyledir!” dedi i , “Fakat Rabb’in buyurdu ki, “Bu iş benim için çok kolay. Sadece “Ol!” emrimizle, senin karnında babasız olarak bir çocuk yaratacağım ve onu, insanlara öldükten sonra diriliş gerçeğini ispatlayan bir mûcize ve katımızdan bir rahmet ve bereket vesîlesi kılacağım. Bu, zaten ezelden karar verilmiş bir iştir.”

22. Nihâyet Allah’ın emri gerçekleşti; Meryem çocuğuna hamile kaldı ve yine Allah’ın emri uyarınca, karnındaki yavrusuyla birlikte uzak bir yere çekildi.

23. Derken, doğum sancısı onu küçük bir hurma ağacının altına götürdü. Duyduğu acıdan dolayı, sırtını ağaca yasladı. Anlatacağı şeylere hiç kimsenin inanmayacağını düşünerek kendi kendine, “Keşke bu hâle düşmeden önce ölseydim de, unutulup gitmiş olsaydım!” diye yakındı.

24. Böylece, orada tek başına doğum yaptı.

Tamamen bitkin düşmüş, acıkmış ve susamıştı. İşte o anda, **altındaki** yeni doğmuş yavrusu **ona**, **“Üzülme anneciğim!” diye seslendi, “Rabb’in seni unutmuş, sahipsiz bırakmış değildir. Bak, ayaklarının altından tatlı ve serin suyu olan ufak bir dere meydana getirdi.”**

25. “Hurma ağacını kendine doğru silkele, kucağına taptaze hurmalar dökülecek.”

26. “Ye, iç, gözün aydın olsun! Buradan ayrıldığında, eğer bir insanla karşılaşırsan, onunla hiç konuşma, sadece işâretlerle ona de ki: ‘Ben Merhamet Sahibi yüce Rabb’im için, bir süre konuşmamak üzere oruç adadım; bu yüzden bugün hiç kimseyle konuşmayacağım!’ Korkma, sorulara cevabı ben vereceğim.”

27. Böylece Meryem, kalbi huzur ve güvenle dopdolu bir hâlde, çocuğunu kucağına alıp halkın içine çıktı. Onu bu hâlde gören önyargılı insanlar, olup bitenleri sormaya bile gerek

görmeden, **“Ey Meryem!”** dediler, **“Sen ne çirkin bir iş yaptın öyle!”**

28. “Ey Hârûn’un soyundan gelen şu seçkin kabîlenin kız kardeş i ; nasıl böyle bir şey yapabildin? Oysa senin baban kötü bir insan değildi, annen de gâyet namuslu, terbiyeli bir kadındı.”

29. Bunun üzerine Meryem, “O size her şeyi anlatır!” dercesine çocuğa işâret etti. Onlar, “Beşikteki bir bebekle nasıl konuşabiliriz ki?” diye hayretle sordular. Ve büyük mûcize gerçekleşti:

30. Daha birkaç günlük bir bebek olan İsa, “Bakın, ben Allah’ın bir mûcize olarak yarattığı kuluyum!” dedi, “O bana ilâhî Kitap bilgisini bahşetti ve beni bir Peygamber yaptı.”

31. “Her nerede olursam olayım, beni kutlu ve bereketli kıldı ve yaşadığım sürece namaz kılmamı, zekât vermemi emretti bana.”

32. “ V e özellikle de, anneme güzel davranmamı emretti. Beni yoldan çıkmış bir zorba yapmadı.”

33. “Selâm olsun bana, doğduğum gün, selâm olsun bana, öleceğim gün ve selâm olsun bana, yeniden diriltilip Rabb’imin huzuruna çıkarılacağım gün!”

34. İ ş t e , Yahudilerin inkâr ederek, Hıristiyanların ise ilâhlaştırarak **hakkinda anlaşmazlığa düştükleri Meryem oğlu İsa hakkındaki gerçek açıklama** ve meselenin içyüzü **bundan ibarettir.**

35. Demek ki, İsa’nın Allah’ın oğlu olduğunu öne süren Hıristiyanların iddiaları tamamen uydurmadır! Zaten **çocuk edinmek, Allah’ın şânına asla yakışmaz!** Çünkü böyle bir iddia, Allah’ın âciz ve muhtaç olduğunu ileri sürmek demektir. **Hâşâ; O, her türlü âcizlik ve noksanlıktan uzaktır, yücedir! Bir şeyi yaratmak isteyince,** sözgelimi bir çocuğun

babasız doğmasını isteyince, **ona sadece “Ol!” der, o da hemen oluverir.** Nitekim İsa da, hayatı boyunca hep bu gerçeği dile getirmişti:

36. “Gerçek şu ki, benim Rabb’im de, sizin Rabb’iniz de Allah’tır; öyleyse yalnızca O’na kulluk edin; işte dosdoğru yol, budur!”

37. Fakat İsa’nın hak dini tebliğ ettiği bu insanlar, zamanla tevhid inancından saparak farklı mezheplere ve hattâ düşman **gruplara ayrıldılar.** Yahudiler İsa’yı tamamen inkâr ederken, Hristiyanlar onun Allah’ın oğlu hatta tanrının kendisi olduğunu iddia ettiler. **O hâlde, başlarına gelecek o Büyük Günden dolayı vay o kâfirlerin hâline!** Şimdi hakîkati görmezlikten, duymazlıktan geliyorlar ama;

38. Huzurumuza geldikleri gün, gerçekleri öyle güzel işitecek, öyle güzel görecekler ki! **Fakat bu zâlimler, bugün** kulaklarını ve gözlerini hakîkate kapayarak **apaçık sapıklıkta diretiyorlar.**

39. O hâlde, Ey Müslüman! **İman etmemekte ısrar eden ve** bunun sonucu olarak, dünyanın geçici zevklerine kapılıp **gaflet bataklığına dalan bu insanları**, büyük mahkemenin kurulacağı ve en âdil **hükmün verileceği o Pişmanlık Gününe karşı** şimdiden uyar:

40. Hiç kuşku yok ki, gün gelecek kıyâmet kopacaktır. İşte o zaman, **yeryüzü üzerindekiyle birlikte** yine **Bize kalacak ve bütün insanlar**, hesap vermek üzere **huzurumuza geleceklerdir.**

41. Bu yüzden, ey Hak yolunun yolcusu! Bu **Kitapta** anlatılan gerçek bir tevhid önderi ve ahlâk örneği olan **İbrahim'i** de müminlere yol gösterecek bir model olarak sen de **gündeme getir; çünkü o, sözünde duran bir insandı**, tevhid mücâdelesini tek başına yürüten **bir Peygamberdi.**

42. **H a n i** İbrahim, putlara tapmakta olan babasına, **“Babac ığım!”** demişti, **“Hiçbir şey**

işitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir fayda vermeyen şeylere niçin taparsın?”

43. “Babacığım; inan ki, senin ve peşinden gittiğin şu insanların hiç bilmediği bir bilgi ulaştı bana, o hâlde bana uy ki, seni dosdoğru yola ileteyim.”

44. “Babacığım; sakın şeytanın gösterdiği yolda yürüyüp de, ona kulluk etme; çünkü şeytan, Rahmân’a başkaldırmıştır.”

45. “Babacığım; doğrusu ben, bu gidişle sana Rahmân’dan bir azap gelip çatar da, şeytanın dünya ve âhirette arkadaşı ve dostu olursun diye senin adına çok korkuyorum.”

46. Bu uyarılar karşısında babası, “Ey İbrahim!” diye çıkıştı, “Sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer bu saçmalıklara bir son vermeyecek olursan, yemin ederim ki, taşa tutar öldürürüm seni! Şimdi yıkıl karşımdan, bir daha da gözüme görünme!”

47. Bunun üzerine İbrahim, “O hâlde, sağlıcakla kal!” dedi, “Ama ben yine de, seni bağışlaması için Rabb’ime yalvaracağım, çünkü O, bana karşı gerçekten de çok cömert, çok lütuflkârdır.”

48. “İşte ben, sizi ve Allah’tan başka yalvarıp medet umduğunuz her şeyi terk ediyor, yalnızca Rabb’ime el açıp yakarıyorum ve Rabb’ime yakarışında, hayal kırıklığına uğramayacağımı ümit ediyorum.”

49. Böylece, İbrahim dediklerini yaparak onları ve Allah’tan başka kulluk ettikleri putları terk edip başka diyarlar a gidince, ona önce oğlu İshak’ı ve daha sonra torunu Yakup’u armağan ettik ve her ikisini de Peygamber yaptık.

50. Onlara rahmetimizden büyük bir pay verdik ve hepsinin dillere destan olacak şekilde kıyâmete kadar saygıyla anılmalarını sağladık.

Şimdi gelelim, rahmetimizden pay alan bir başka kulumuza:

51. Ey Hak yolunun yolcusu! Bu Kitapta, Mûsâ'yı da müminlere yol gösterecek bir örnek olarak gündeme getir; çünkü o, gerçekten de seçkin bir kul ve tarafımızdan seçilerek gönderilmiş bir Peygamberdi.

52. Hani Mûsâ Medyen'den Mısır'a dönerken, o n a o bereketlerle dolu Sînâ dağının sağ tarafından seslenmiş ve kendisini farklı ve özel bir konuşma için huzurumuza yaklaştırmıştı.

53. V e sonsuz lütuf ve rahmetimiz sayesinde, kendisine destek olması için kardeşi Hârûn'a da Peygamberlik vermiştik.

54. Bu Kitapta, İsmail'i de örnek bir şahsiyet olarak gündeme getir; gerçekten o, verdiği söze son derece bağlı biriydi ve tarafımızdan seçilerek gönderilmiş bir Peygamberdi.

55. Halkına namaz kılmayı, z ekât vermeyi emrederdi ve Rabb'inin katında hoşnutluk makâmına ermiş bir kuldu.

56. Bu Kitapta, İdris'i de gündeme getir; çünkü o da özü sözü doğru bir kul ve bir Peygamberdi.

57. Bunun karşılığı olarak da, Biz onu pek yüce bir makâma yükseltmiştik.

58. Ey Hak yolunun yolcusu! İşte sûrenin başından beri isimleri anılan b u seçkin insanlar, Allah'ın nîmetler bahşettiği Peygamberlerden bazılarıdır. Yani Âdem'in soyundan, Nûh'la birlikte gemide taşıdıklarımızın soyundan, İbrahim'in ve asıl adı Yakup olan İsrail'in soyundan gelen ve doğru yola ilettiğimiz, seçip yücelttiğimiz kimselerden bazıları. Onlar ki, ne zaman kendilerine Rahmânın ayetleri okunsa, gözyaşları içinde derhal secdeye kapanırlardı.

59. Derken onların ardından, yerler ine öyle bir nesil geldi ki, Allah ile aralarındaki en sağlam bağ olan n a m a z kılma duyarlılığını kaybettiler, bunun doğal sonucu olarak da, arzu ve heveslerinin peşine takıldılar ve bu büyük Peygamberlerin mirasını hoyratça tahrip ederek ahlâksızlığın en aşağı derecesine düştüler fakat azgınlıklarının cezasını, yakında çekecekler!

60. Ancak yol yakınken hatâsından dönüp tövbe eden, Allah'ın gönderdiği bütün kitaplara inanan ve bu iman gereği olarak güzel ve yararlı davranışlar ortaya koyan kimseler başka; işte onlar, en ufak bir haksızlığa uğratılmaks ı z ı n d o s d o ğ r u cennete gireceklerdir.

61. Yani, Rahmân olan Allah'ın, insanoğlunun algı ve tecrübe sınırlarının ötesinde bir âlem olarak kullarına vaadettiği o sonsuz mutluluk ve huzur diyarı olan Adn cennetlerine! Unutmay ı n , O'nun verdiği söz, mutlaka

yerine gelecektir!

62. Orada, asla boş ve çirkin bir söz işitmeyecekler; yalnızca sağlık, mutluluk ve esenlik sözleri duyacaklar. Ve rızıkları, akla hayale gelmedik her türlü yiyecek, içecek ve nîmetlerle donanmış olarak sabah akşam önlerine gelecek.

63. İşte, dürüst ve erdemlice bir hayat sürerek kötülükten, fenâlıktan titizlikle korunmaya çalışan kullarımız için hazırladığımız cennet, budur! O hâlde, ey hak yolunun yolcusu! Bu hedefe ulaşmak için tüm engel ve zorluklara sabırla göğüs germelisin. Allah'tan beklediğin bir yardım —sana göre— geciktiğinde aceleci davranmamalı, yılgınlığa düşüp meleklerin yolunu gözlememelisin. İşte, Allah'ın kime ne zaman yardım edeceği ve ne zaman melek göndereceği konusunda, bak bizzat melekler sana neler söylüyor:

64. “Biz melekler, ancak Rabb'inin emriyle

inebiliriz; çünkü bizim önümüzde, arkamızda ve bu ikisi arasında bulunan her şey O'nundur. Gerek bizim algılayış sınırlarımız içinde, gerek bilmediğimiz âlemlerde ve gerekse bu ikisi arasında olan her şeyin sahibi O'dur. O hâlde, hiç endişe etme; **senin Rabb'in** hiçbir şeyi unutacak değildir.”

65. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabb'i O'dur; öyleyse yalnızca O'na kulluk et ve O'na kullukta devamlı ve kararlı ol! Hiç O'nun adıyla anılan ve O'nun gibi sınırsız ilim, kudret ve merhamet sahibi başka bir varlık tanıyor musun?

66. Fakat insan, bunca uyarıları görmezlikten gelir de, “Ben ölüp gittikten sonra yeniden diriltilip kabirden çıkarılacağım, öyle mi?” der.

67. Peki bu nankör insan, daha önce hiçbir şey değilken, kendisini yoktan var ettiğimizi

hiç düşünmez mi?

68. Evet, senin Rabb'ine yemin olsun ki, onları ve onları saptıran şeytanları Hesap Gününde bir araya toplayacak, sonra da hepsini cehennemin çevresinde, zillet içinde diz çökmüş bir hâlde bekleteceğiz!

69. Ve ardından, her günahkâr grup içerisinde, Rahmân'a başkaldıran en azgın kimseleri ayırıp öne çıkaracağız!

70. Çünkü kimlerin cehenneme lâayık ve öncelikli olduğunu, en iyi Biz biliriz!

71. Ey insanlar! İçinizden, cehennemin o dehşetli manzarasını görmek ve sırat köprüsünden geçmek üzere oraya uğramayacak bir tek kişi bile yoktur! Bu, Rabb'inin katında kesinleşmiş ve mutlaka yerine gelecek bir hükümdür.

72. Evet, bütün insanlar cehennemin karşısına gelecek ve sonra, vaktiyle iman edip dürüst ve

erdemlice bir hayat sürerek kötülüklerden **sakınmış olanları** orada n **kurtaracağız;** zulüm ve haksızlık etmiş olanları ise, **diz üstü çökmüş bir hâlde** sonsuz azapla baş başa bırakacağız!

73. Onlara ne zaman apaçık birer belge olan ayetlerimiz tebliğ ve uyarı amacıyla okunsa, **kâfirler iman edenlere,** “Söyleyin bakalım!” diye hemen **itiraz ederler,** “Bir şu yoksul, geri kalmış müminlere bakın, bir de bize; **bu iki topluluktan hangisi daha güzel bir konumda bulunuyor ve topluluk olarak hangisi daha iyi** ve daha zengindir? Bize bunca nîmetlerin verilmiş olması, doğru yolda olduğumuzun ispatı değil midir? Bizim gibi üstün niteliklere sahip güçlü bir toplumun helâk olacağını mı iddia ediyorsunuz?”

74. Oysa Biz onlardan önce, kendilerinden daha varlıklı ve daha gösterişli nice medeniyetleri yeryüzünden silmiş, nice toplumları helâk etmiştik!

75. Ey Müslüman! Ekonomik ve sosyal güç sahibi olmakla şımaran ve bunu doğru yolda olmanın ölçüsü kabul eden, hak ettikleri azâbın şu ana kadar gelmemiş olmasını, doğru yolda olduklarının ispatı sayan bu zâlimlere **de ki:**

“Her kim sapıklığı tercih ederse ,Allah sonsuz merhamet sahibi olduğu için, onu öyle hemencecik helâk etmez. Aksine, hatâsını anlayıp tövbe etmesi için ona epey mühlet verir ve nihâyet onlar, kend ilerine vaadedilen şeyi —ya azâbı, ya da Son Saati— gördükleri anda, işte o zaman anlarlar; bu iki gruptan hangisiymiş asıl kötü konumda olan; kimmiş gerçekte güçsüz ve âciz olan!”

Kâfirlerin bunca baskılarına katlanan, hak ve adâlet uğrunda yılmadan mücâdele eden bahtiyârlara gelince:

76. Allah, doğru yola ulaşmak için gayret gösterenlerin kalplerini iman ve hikmet nurlarıyla aydınlatacak ve onlara derin bir bilinç ve

duyarlılık bahşederek inançlarını güçlendirecektir. O hâlde, vahyin sesine kulak vermeli, şu gelip geçici nîmetleri elde etme uğruna dürüstlük ve erdemlilikten asla taviz vermemelisiniz. Unu tmayın ki, ürünleri sonsuza dek kalıcı olan güzel davranışlar, Rabb'inin katında hem ödül bakımından daha iyidir, hem de sonuç bakımından daha hayırlıdır.

77. Hal böyleyken, **ayetlerimizi inkâr eden ve “Bana öte dünyada da, şimdiki gibi zenginlik ve güçlü kuvvetli oğullar verilecek!” diyen kimseye bir baksana!**

78. Acaba bu adam, **gayb ilmine vakıf mı oldu?** Evrenin en erişilmez bütün gizliliklerine, dâir mutlak ve şaşmaz bilgiye mi sahip oldu? **Yoksa** her arzusunun yerine getirileceğine dâir **Rahmân'dan bir söz mü aldı?**

79. Asla! Biz onun bu söylediklerini kaydedecek ve onun cehennemde çekeceği azâbı uzattıkça uzatacağız!

80. Ve sözünü ettiği o mal, mülk, evlat gibi imtihan amacıyla kendisine emânet ettiğimiz **şeyler**, gün gelecek elinden alınıp **yine Bize kalacak** ve Hesap Gününde o, her şeyini kaybetmiş olarak **huzurumuza yapayalnız gelecek.**

81. Buna rağmen müşrikler, kendilerine öte dünyada güya şefaât edip **yücelik ve onur kazandırıyorlar diye**, bazı melekleri, Peygamberleri, onların izinden giden büyük şahsiyetleri **Allah'tan başka tanrılar ediniyorlar.**

82. Hayır; o taptıkları kişiler, Hesap Gününde onların kendilerine **yaptığı kulluk ve ibâdeti asla kabul etmeyecekler;** onlara şefaât ve yardım etmek şöyle dursun, **onların tam karşısında yer alacaklar.** Peki bu zâlimler, neden hâlâ cezalarını çekmiyorlar diyorsan:

83. O kâfirlerin üzerine, kendilerini yaldızlı sözlerle ve aldatıcı vaatlerle kışkırtıp ayartan

şeytanları nasıl saldırımızı görmüyor musun?

84. O hâlde, onların hemen azâba uğraması için acele etme; Biz ancak, imtihan hikmeti gereğince onlara kısa bir mühlet veriyoruz. O süre göz açıp kapayıncaya kadar geçiverecek ve bir de bakmışlar ki, büyük gün gelip çatmış:

85. O gün, vaktiyle dürüst ve erdemli bir hayat sürerek kötülüklerden korunmaya çalışan kimseleri, heyetler hâlinde huzurumuza kabul edeceğiz.

86. Suçluları ise, susamış hayvan sürüleri gibi cehenneme süreceğiz!

87. İşte O Gün, şefaât konusunda Rahmân'dan özel bir söz almış olanlar dışında, hiç kimse bir başkasının kurtuluşu için aracılık edemeyecektir. Şefaât eden de, ancak O'nun izin verdiği ve gerçekten bağışlanmayı hak eden kimselere şefaât edebilecektir.

İnkârcılığın bir başka şekli daha var ki:

88. Hıristiyanlar, sapıklıkta o kadar ileri gittiler ki, sonunda **“Rahmân, İsa Mesih’i kendisine oğul edindi!”** dediler.

89. Doğrusu siz, gerçekten de pek çirkin bir iddia ortaya attınız! O kadar ki:

90. B u çirkin iddianın dehşetinden, neredeyse gökler paramparça olacak, yeryüzü çatlayacak ve dağlar korkunç bir gürültüyle yıkılıp gidecekti!

91. Rahmân’a çocuk yakıştırdılar diye.

92. Oysa Rahmân’ın çocuk edinmesi, O’nun şânına asla yaraşmaz. Çünkü O, her bakımdan eşsiz ve benzersizdir. Öyle ki:

93. İster melek, ister insan olsun, göklerdeki ve yerdeki bütün varlıklar, Rahmân’ın huzuruna ancak âciz birer kul olarak çıkacaklardır.

94. Hiç kuşkusuz Allah, onların hepsini sonsuz kudret ve ilmiyle kuşatmış, kendilerini ve yaptıklarını bir bir saymıştır.

95. Ve hepsi de, Diriliş Gününde O'nun huzuruna yapayalnız gelecektir.

96. Allah'ın ayetlerine yürekten inanan ve bu imanın gereği olarak güzel ve yararlı davranışlar ortaya koyanlara g elince; sonsuz merhamet sahibi Allah, sevgisiyle onları ödüllendirmek, onları şefkatli, merhametli ve sevecen insanlar hâline getirmek ve böylece onların, bütün varlıklar tarafından sevilip sayılmasını sağlamak üzere, **onlar için bir sevgi yaratacaktır.** Günahkâr, kibirli, ahlâksız insanlar, hiçbir zaman kalpleri fethedemeyecek; öte yandan, insanları doğrulukla, samîmiyetle ve örnek davranışlarıyla doğru yola çağırınlar, işin başında düşmanlık ve ilgisizlikle karşılaşsalar bile, en sonunda halkın sevgisini kazanmayı başaracaklardır.

97. Biz, dürüst ve erdemli bir hayatı tercih

ederek kötülüklerden **korunmaya çalışanları** ilâhî lütuf ve rahmet ile **müjdelemen** ve bu apaçık gerçek karşısında **inatla direnen bir toplumu** ilâhî gazâb ile **uyarman için**, bu Kur'an'ı **senin dilinle kolaylaştırıp** anlaşılır bir kitap kıldık. Fakat bütün bunlara rağmen, yine de yüz çevirecek olurlarsa, son uyarıyı yap:

98. Biz, onlardan önce gelip geçen nice günahkâr toplulukları helâk ettik; şimdi onlardan geriye kalan bir tek kişi görebiliyor, yâhut onlara ait bir fısıltı, bir ses duyabiliyor musun?